

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: I. P., narozený dne X,
státní příslušnost: X,
bytem v X na adrese: X,
zastoupený JUDr. Petrem Novotným, advokátem,
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha,

proti
žalované: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,
sídlem Olšanská 2/2, 130 51 Praha 3 – Žižkov,

o žalobě ze dne 20. 3. 2023 proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 3. 2023, č. j. CPR-38630-2/ČJ-2022-930310-V217,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán I. stupně“) uložilo žalobci správní vyhoštění, a to rozhodnutím č. j. KRPP-162022-14/ČJ-2022-030022 ze dne 8. 11. 2022. Správní vyhoštění bylo uloženo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 a § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně

některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se stanovenou dobou 2 let, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území států Evropské unie. Své rozhodnutí správní orgán I. stupně založil na tom, že žalobce byl dne 7. 11. 2022 kontrolován cizineckou policií v rámci areálu obchodní společnosti, přičemž vyšlo najevo žalobcovo oprávnění pobytu končící dnem 16. 8. 2022. Dále vyšlo najevo překročení rozsahu pobytového oprávnění žalobcem, neboť ten vykonával pracovní činnost, ačkoliv na základě cestovního pasu své vlasti, tj. Moldavska, s biometrickými údaji byl zbaven vízové povinnosti pouze co do nevýdělečného pobytu. Podle ustanovení § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovil správní orgán I. stupně žalobci dobu k vycestování z území členských států EU do země státního občanství nebo třetí země, kde je oprávněn pobývat nebo která ho přijme, a to do 15 dnů ode dne nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí. K odvolání žalobce žalovaná toto rozhodnutí potvrdila.

2. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou. V ní namítl následující: na území schengenského prostoru vstoupil na základě biometrického cestovního pasu. Žalobce upozornil na fakt, že nebylo řádným způsobem prokázáno, že by skutečně překročil dobu 90 dnů nepřetržitého pobytu na území schengenského prostoru. Dále žalobce namítl, že při jeho výsledku nebyl přítomen tlumočník z moldavského jazyka, ale pouze tlumočník z rumunského jazyka, když rumunský jazyk není rodným jazykem žalobce. Žalobce rumunskému jazyku dobře nerozumí, a tudíž nemohl dobře odpovídat na otázky správního orgánu I. stupně. Dále žalobce zdůraznil, že absolutně nesouhlasí se závěrem žalované o možnosti vycestovat do své vlasti - do Moldavské republiky. Důvodem tohoto nesouhlasu je fakt, že v jeho vlasti v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není zde bezpečno pro civilní obyvatelstvo, a to i s ohledem na poslední politický vývoj, když Moldavská republika je navíc v ohrožení v důsledku přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla následující: plně se odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, kde se podrobně vyjádřila k celé věci a přezkoumatelným způsobem uvedla důvody, pro které bylo potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým bylo rozhodnuto o správním vyhoštění žalobce. Žalovaná je dále přesvědčena, že v žalobou napadeném rozhodnutí se podrobně a přezkoumatelným způsobem vypořádala s otázkou přiměřenosti dopadu rozhodnutí o správním vyhoštění do soukromého a rodinného života žalobce podle ustanovení § 119a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. v návaznosti na ustanovení § 174a citovaného zákona. Délka uloženého správního vyhoštění byla žalovanou stanovena v zákonném rozpětí. Žalovaná je přesvědčena, že za daných okolností nelze od uložení správního vyhoštění upustit. V daném případě je třeba shledat napadené rozhodnutí jako přiměřené opatření.
4. Žaloba není důvodná.
5. Podrobnost a kvalita žaloby předurčují rozsah a intenzitu přezkumné činnosti soudu i nezbytný rozsah odůvodnění jeho rozhodnutí (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 3/2008-78 ze dne 24. 8. 2010, č. 2162/2011 Sb. NSS). Žalobce se omezil na tři okruhy námitek: absence důkazu o překročení doby pro legální pobyt (první okruh), nepřizvání tlumočníka z moldavštiny (druhý okruh), nemožnost vycestování do Moldavska (třetí okruh).
6. K prvnímu okruhu námitek: již správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí určil přesný den vstupu žalobce na území schengenského prostoru, tj. 19. 5. 2022, kdy žalobce

přicestoval přes maďarský hraniční přechod. Žalobce se při pobytové kontrole prokázal svým platným biometrickým cestovním pasem Moldavska, ze kterého je zřejmé, že z území schengenského prostoru do dne 7. 11. 2022 (pobytová kontrola) nevycestoval. Jiný doklad opravňující žalobce k pobytu, jiné oprávnění či probíhající řízení o pobytu nebylo lustrací v evidencích policie zjištěno a ani žalobce skutečnost, že by měl platné oprávnění k pobytu v průběhu správního řízení, netvrdil. Správní orgán I. stupně tak vycházel zejména z protokolu ze dne 7. 11. 2022, do něhož žalobce uvedl, že od svého příjezdu dne 19. 5. 2022 pobývá nepřetržitě na území ČR. V tomtéž protokolu je zaznamenáno přiznání žalobce k vědomému pobytu na území ČR bez pobytového oprávnění i k nelegální práci. Rovněž se žalobce přiznal k pořízení padělku průkazu totožnosti občana Rumunska.

7. K druhému okruhu námitek: označení moldavštiny jako úředního a zvláštního jazyka přinesl až zábor moldavského území Sovětským svazem roku 1940, který se tak pokusil zpřetrhat tradičně silné historické, osobní, kulturní i jazykové vazby Moldavanů na Rumunsko. Jednalo se však o krok pouze s ideologickými, potažmo geopolitickými motivy bez opodstatnění z jazykovědného hlediska. Deklarace nezávislosti Moldavské republiky ze dne 27. 8. 1991 (tedy zhruba 13 let před žalobcovým narozením) za oficiální jazyk žalobcovy vlasti prohlásila (opět) rumunštinu. Toto roku 2013 svým nálezem potvrdil též moldavský ústavní soud.
8. Ke třetímu okruhu námitek: Česká republika podle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů, považuje Moldavsko, kromě oblasti Podněstří „za evropskou bezpečnou zemi původu“. Žalobce z oblasti Podněstří nepochází, nežije tam jeho rodina, a není tak důvod k jeho vycestování do Podněstří. Žalobce neodjel z Moldavska z důvodu probíhajícího válečného konfliktu na Ukrajině. Do protokolu dne 7. 11. 2022 uvedl, že do ČR přijel v květnu 2022 za prací. Do téhož protokolu žalobce uvedl, že mu v Moldavsku nic nehrozí, poněvadž žije v bezpečí asi 100 km od hranic s Rumunskem. Doslova řekl: „Je tam bezpečno a klid.“ Žalovaná proto správně neshledala, že by případné vycestování žalobce do vlasti představovalo rozpor s mezinárodními závazky ČR. Sám žalobce do protokolu uvedl, že mu v Moldavsku nehrozí žádné nebezpečí, ve vycestování mu nic nebrání a chce vycestovat do Moldavska, kde má rodiče a sourozence. Ani v podaném odvolání pak žalobce neuvedl žádné konkrétní skutečnosti nasvědčující tomu, že by mu v Moldavsku hrozilo skutečné nebezpečí ve smyslu § 179 zákona o pobytu cizinců, tedy navrácení v rozporu s článkem 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
9. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy

stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 10. května 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně